

G U V E R N U L R O M Â N I E I

Institutul Național pentru Studiul Holocaustului din România „Elie Wiesel”

București, Bd. Dacia 89, sector 2 * Tel/Fax +40-21-318 09 39

<http://www.inshr-ew.ro/> e-mail: office@inshr-ew.ro

Doamnelor și domnilor,

Seminarul care începe astăzi este organizat în cadrul proiectului EHRI, un parteneriat între mai multe țări care își propune să apropie într-o colectivitate actorii interesați de cercetarea și/sau de promovarea memoriei Holocaustului. Desigur că, dvs sunteți mult mai familiarizați decât mine cu aspectele ce țin de accesul la arhive, de rolul documentului istoric în narațiunea istorică, de stadiul la care se află astăzi cercetarea într-o țară sau alta.

Cu vreo două decenii în urmă se discuta despre șansele de a avea acces la arhive. Astăzi, iată am făcut un pas mai departe și ne preocupă accesul online. Pentru mine, accesul online, dincolo de faptul că va ușura informarea, înseamnă o nouă perspectivă pentru studii comparative despre tragedia evreilor dintr-o țară sau alta. Pe lângă infrastructură, resurse financiare și umane accesul online presupune și politici instituționale care să asigure o deschidere maximă. Permiteți să menționez aici USHMM care a făcut și face foarte mult în acest domeniu de “îmblînzire” a birocrățiilor și de apropiere a arhivelor de public.

Cei mai mulți dintre dvs sunteți prima oară în România. Consider că este un prilej bun pentru a vă împărtăși câteva lucruri adevărate despre institutul “Elie Wiesel”. Suntem o organizație publică, înființată în 2005, iar astăzi ne aflăm în coordonarea prim-ministrului. Avem parteneriat cu Yad Vashem, Memorial de la Shoah, USHMM. Datorită acestuia din urmă, reunim în copie documentele Holocaustului din România din mai multe arhive centrale: Arhivele Naționale, SRI, Armată, Academia Română. Activitatea noastră de cercetare o puteți regăsi în “Holocaust. Studii și cercetări”, revista academică a institutului, la care vă încurajăm să publicați. V-am oferit un exemplar pentru a vă obișnui cu ea. Edităm volume originale sau traduceri. Anul acesta după

editiile în engleză, franceza și germană aparute în 2015, publicăm Jurnalul lui Alfred Rosenberg în lb. română. Dar cercetarea Holocaustului este o activitate de nișă în România.

De aceea permiteți să vă mai spun câteva cuvinte despre educație și memorie, activități mai dinamice pentru că ne întâlnim cu oameni. Cu oameni ce au reacții de toate felurile. România a avut anul trecut președinția IHRA, ocazie cu care s-a aprobat prin consens definiția de lucru a antisemitismului. În urma cu 10 zile la propunerea MAE și a institutului această definiție a fost asumată de guvern. Asta înseamnă că educația despre Holocaust și memoria publică dobândesc o susținere consistentă. Pe lângă acțiunile afirmative din acest domeniu, la care și institutul are o contribuție importantă, combaterea antisemitismului, a negării Holocaustului sau a manifestărilor de eroizare a fascismului românesc reprezintă aspecte care nu trebuie evitate. Iată de ce reacționăm public ori de câte ori în spațiul public au loc astfel de manifestări.

De asemenea, în toamna anului trecut am fost desemnați de către guvern să pregătim deschiderea Muzeului de istorie a evreilor și Holocaustului din România. Nu e ușor, în condițiile în care în România erau 750 mii de evrei la 1930, iar astăzi mai sunt 3 mii, să te ocupi de găsirea și punerea în valoare a unor artefacte semnificative pentru o istorie în care conviețuirea a fost de multe ori o luptă pentru supraviețuire.

Una peste alta, suntem o echipă redusă și nu avem timp să ne plictisim.

Vă doresc ședere plăcută în București.

Sper să aveți un dialog real și util.

Succes!